

stemte lovhjemlede Regler i saa Henseende, vil det have den ubehagelige Følge, at man atter i Løbet af nogle Aar kommer til en alt for høj Kapitalansættelse og paa ny bliver nødt til at foretage en Nedskrivning. Men det er dog ret uheldigt, naar man lever paa en Illusion i saa Henseende. Forholdet kan selvfølgelig ordnes administrativt, og det er ogsaa ganske naturligt, at det bliver gjort paa den Maade, men paa den anden Side er de Erfaringer, man i saa Henseende har høstet gennem en længere Aarrække, ret mistrøstende, og Følgen har da ogsaa været den, at man har fundet det nødvendigt at nedskrive Anlægskapitalen. — Der er saaledes adskillige Forandringer, jeg kunde ønske i Lovforslaget, men de ere ikke større, end at man ved velvilligt Arbejde og god Bistand fra Ministeren forhaabentlig vil komme ud over dem, og jeg slutter mig derfor til det Haab, som er udtalt af de to sidste ærede Talere (Madsen-Mygdal og Breinholt), at man maa komme til en Afslutning paa denne store Sag og af Takstsagen i indeværende Samling. Jeg haaber, det maa lykkes.

Lunn: Det samme er mit Ønske, og jeg vil derfor indskrænke mig til at behandle nogle ganske faa Enkeltheder i Lovforslaget. Ogsaa jeg har ligesom den sidste ærede Taler nogen Tvivl om Rigtigheden af, at der kun ansættes 3 Direktører i Generaldirektionen. Jeg har ikke ringe Tvivl om, at det vil være muligt for en Generaldirektør tillige at overkomme det meget store, meget omfattende og meget alvorlige Arbejde som Specialdirektør, hvilken Gren af Direktionen han saa end overtager. Men det kan være, at denne Tvivl vil kunne betages mig ved nærmere Forhandling med Ministeren og hans sagskyndige. Jeg skal ikke nægte, at der kan anføres meget til Fordel for det Forslag, som her er stillet. Jeg vil blot pointere dette, at jeg endnu ikke er paa det rene med, om man virkelig kan gaa saa langt i Besparelser, som der her er foreslaaet. — Af andre Enkeltheder vedrørende Direktionens Ordning vil jeg kun paapege, at jeg ikke kan gaa med til at ansætte en Skibsingeniør, saaledes som det er foreslaaet, som øverstbefalende for den meget betydelige Flaade, som Statsbanerne ejer, og som Sandsynligheden taler for vil blive udvidet. Det forekommer mig, at den højtærede Minister her er gaaet noget let hen over det meget, der om denne Sag

er udtalt i Kommissionsbetænkningen. Kommissionen har været ret enig om, at en Søfartschef, som man for øvrigt har tildelt forskellig Rang og forskellig Stilling, det vil sige en søfartskyndig bør være Medlem af Ledelsen eller dog være knyttet til den af Hensyn til det meget store og meget kostbare Materiel, som haves, og hvis daglige Styrelse utvivlsomt bedst kan forestaaes af en saadan.

Det har undret mig noget, at Ministeren har indsat § 12, som lyder paa, at Embedet som Kontrolrevisor for Statsbanernes Regnskabsvæsen ophæves. Den minder mig saa meget om den Grundlovsparagraf, som siger, at Censur afskaffes og aldrig maa genindføres. Det forekommer mig ikke, at Kontrolrevisoren har gjort noget ondt, saa at man behøver at sætte hans Embede i Gabestokken. Ved det her foreliggende Lovforslag foretages der en Mængde andre Ændringer i de bestaaende Forhold, særlig i den bestaaende Organisation, og der er utvivlsomt den samme Anledning til udtrykkelig at nævne de andre Stillinger, der ophæves, som til at nævne Kontrolrevisionen. Jeg vil derfor henstille, om ikke denne Paragraf kan udfalde; jeg forstaar slet ikke, at den overhovedet har nogen egentlig Mening.

Med Hensyn til Lønningssagen som Helhed kan jeg slutte mig til de foregaaende Talere. Kun vil jeg herved bemærke, at Tantiemetanken, den at lønne Personalet med Tantieme, ihvorvel den er mig overordentlig kær i Princippet, forekommer mig, at være kommen noget for tidligt til Verden her i dette Lovforslag. Jeg henstiller, om det ikke er for tidligt at udføre noget saadant i dette Øjeblik, da Statsbanerne intet Overskud have at dele ud, men derimod et Underskud, der jo ikke lader sig uddele. Man synes her ligesom at stille Funktionærerne noget i Udsigt, at give dem Løfte om bedre Tider, skønt der egentlig i Øjeblikket ikke er Udsigt til, at de ville komme. Jeg foreslaar derfor, at man udskyder denne Tanke Gennemførelse til noget senere hen.

Saa vil jeg ligesom den ærede sidste Taler (Tolderlund) bemærke, at ogsaa jeg savner forskellige Punkter, som Kommissionen har henledet Opmærksomheden paa. Den ærede Taler nævnedes Jernbaneraadet og Kommissariatsforholdet — jeg husker ikke, om han nævnedes Ekspropriationsvæsenet, som jeg ogsaa synes, det vilde være korrekt at søge ordnet ved denne Lejlighed. Men jeg vil indrømme, at den Mulighed foreligger, at disse Ting, om de